+

Pascite qui in vobis est gregem dei: Et cum apparuerit
princeps pastorum percipietis coronam gloriae
immarcessibilem. 1. Pet. 5.

Cum diu multumque dubio atque ancipiti animo fuissem (viri patres) quo
potissimum scripturae loco pedem figerem, quodve hodie vobis proponerem,
tandem mihi nihil visum est accommodatius fore, sive tempori, sive personae
et loco, quam si in hac sacratissima aede divo Petro nuncupata, et apud
vos pastores dicturus, ipsius etiam Petri pastorum principis (Christum
semper excipio) praemissam cohortatiunculam vobis ob oculos ponerem, et
purgatissimis auribus vestris, imo et cordibus penitus infigerem. Quae
et paucis duo ista capita complectitur, quod sit videlicet boni pastoris
officium, et quae sit eius futura merces: duo etiam isto ordine pro virili
contendemus, ac una quae hodierna sit ecclesiae Christi facies et status, demonstrabimus.
Quando vero cum nobis dicendum sit coram viris theologis, et maxime coram
reverendiss. et omni genere virtutum et doctrinae ornatissimo episcopo, et
coram senioribus et principibus populi, pastoribus et sacerdotibus, non tam
sermonis nitorem et conatum (ne quis eum hic a nobis expectet) quam ipsam
nudam theologicae veritatis simplicitatem sequemur. Quemadmodum
enim qui eloquentiae student, rhetorumque flosculis oblectantur, ex illorum
videlicet magnorum Demosthenis, Tullii, et aliorum oratorum libris,
tanquam ex amoenissimis quibusdam hortis decerpere, et orationes suas
velut serta quaedam, quae gratissimos naribus efflent odores, concinnare solent:
sic nos qui theologiae tota ex officio incumbere debemus, relicta pigmentis
oratoriis et verborum sublimitate, in qua regnum dei non consistit, conabimur
potius de thesauro patrisfamil. nova et vetera proferre, et ex eius agro,
et uberrimis scripturae pascuis ea gramina carpere quibus oves Christi communis
magni pastoris saginari consueverunt. Verum quoniam hoc opus, hic labor
est, et [nostris] viribus perfectum verbum impar, ad eum in primis qui dives est
in omnes qui invocant eum, et qui dat linguam eruditam ad verbo
sustentandum lassum, convertemur. Cuius opem et gratiam quo nobis
facilius conciliemus, deiparae virginis patrocinio fruituri, eamque cum